

C-290/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. május 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Szász-Anhalt tartomány közigazgatási felsőbírósága, Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. április 6.

Felperes és fellebbező:

Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)

Alperes és ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban:

B-GmbH

Az alapeljárás tárgya

A 340/2008/EK rendelet szerinti igazgatási díj

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 299. cikk első bekezdésének, a 340/2008 rendelet 13. cikke (4) bekezdésének és 11. cikke (3) bekezdésének értelmezése; EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 299. cikkének első bekezdését, hogy az kizárólag a Tanács, a Bizottság vagy az Európai Központi Bank által hozott határozatokra alkalmazandó, vagy az Európai Vegyianyag-ügynökség által a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség

részére fizetendő díjakról szóló, 2008. április 16-i 340/2008/EK bizottsági rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díj kivetése tárgyában hozott határozatokra is vonatkozik az?

2) Ha az Európai Vegyianyag-ügynökség ilyen igazgatási díj kivetése tárgyában hozott határozata nem minősül végrehajtható okiratnak:

Úgy kell-e értelmezni a 340/2008/EK rendelet 13. cikke (4) bekezdésének a rendelet 11. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben értelmezett harmadik albekezdését, hogy nem indítható az igazgatási díj befizetésére kötelezés iránti kereset?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

EUMSZ 256. és azt követő cikkek, EUMSZ 299. cikk;

a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség részére fizetendő díjakról szóló, 2008. április 16-i 340/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008. L 107., 6. o.), 11., 13. cikk;

a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.), 74., 94. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Verwaltungsgerichtsordnung (a közigazgatási bírósági rendtartásról szóló törvény, VwGO), 40. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 Marasztalási keresetével a felperes a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díj befizetésére kéri kötelezni az alperest.
- 2 A felperes, a finnországi Helsinkiben székhellyel rendelkező Európai Vegyianyag-ügynökség egy jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv. E szervet az 1907/2006 rendelettel hozták létre. E szerv felelős a rendelet technikai, tudományos és adminisztratív feladatainak irányításáért és kivitelezéséért, valamint e feladatok összhangjának biztosításáért (a rendelet X. címe [75. és azt

követő cikkek]). A rendelet többek között különböző regisztrálási kötelezettségeket ró a vegyi anyagok gyártóira és importőreire.

- 3 Az 1907/2006 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság elfogadta a 340/2008 rendeletet, amelynek 11. és 13. cikke többek között az igazgatási díjra, valamint a kedvezményes díjakra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.
- 4 2010-ben az alperes regisztrálási dokumentációt nyújtott be az 1907/2006 rendelet alapján, és ennek során úgy nyilatkozott, hogy a 2003/361/EK ajánlás szerinti középvállalkozásnak minősül. A felperes által szolgáltatott információk szerint azonban az alperes nem nyújtotta be az ezt alátámasztó bizonyítékokat a meghatározott határidőn belül.
- 5 A felperes erre tekintettel 2016. augusztus 9-én meghozta az SME (2016) 3729 határozatot, amelyben megállapította, hogy az alperes nem jogosult a középvállalkozásokat megillető kedvezményes díjra az 1907/2006 rendelet szerinti regisztrálása tekintetében, és ezért a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján meg kell fizetnie a már befizetett díj és a nagyvállalkozásokra vonatkozó díj közötti különbözetet. A felperes megállapította továbbá, hogy az alperes a vállalkozás méretére vonatkozóan a regisztrálás során tett valótlan nyilatkozat révén szerzett pénzbeli nyereség 2,5-szeresének megfelelő összegű igazgatási díjat köteles befizetni. A felperes a mellékletként csatolt 2016. augusztus 9-i számlán 17 437,00 euró igazgatási díjat tüntetett fel. Az SME (2016) 3729 határozathoz a felperes a jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó tájékoztatást csatolt, amelyben felhívta a figyelmet arra, hogy az 1907/2006 rendelet 94. cikkének az EUMSZ 263. cikkel összefüggésben értelmezett (1) bekezdése alapján a határozat kézhezvételétől számított két hónapon belül kereset nyújtható be az Európai Unió Törvényszékéhez e határozat jogszerűségének felülvizsgálatása céljából.
- 6 Az alperes nem nyújtott be keresetet az SME (2016) 3729 határozattal szemben, a felperes többszöri figyelmeztetése ellenére sem fizette azonban be a követelt összeget.
- 7 A felperes erre tekintettel 2019. május 16-án keresetet indított a Verwaltungsgericht Halle (hallei közigazgatási bíróság, Németország) előtt, és azt kérte, hogy e bíróság kötelezze az alperest 17 437 euró felperes részére történő megfizetésére.
- 8 A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította. Ezt lényegében azzal indokolta, hogy a VwGO 40. §-a alapján nem áll nyitva a közigazgatási bírósági út. A jelen esetben ugyanis nem egy német közhatalmi jogi aktusról, hanem az uniós jog úgynevezett közvetlen végrehajtásáról van szó. A 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díjak megállapítása közvetlen európai hatalmi aktus. A német hatóságok, illetve bíróságok hatásköre nem következik különösen az EUMSZ 299. cikkből. E cikk nem minősíti végrehajtható okiratoknak az európai

ügynökségek egyedi közigazgatási határozatait. Mivel az EUMSZ 299. cikkben szereplő felsorolás kimerítő jellegű, e határozatok értelmezés útján sem vonhatók e rendelkezés hatálya alá. Az „*effet utile*” elvéből sem vezethető le a nemzeti bíróságok arra való jogosultsága (különösen pedig arra vonatkozó kötelezettsége), hogy olyan hatásköröket biztosítsanak az európai ügynökségeknek, amelyekkel az uniós jog nem ruházta fel azokat. Így az 1907/2006 rendelet EUMSZ 263. cikkel összefüggésben értelmezett 94. cikke csupán arra ad lehetőséget, hogy az egyének fellépjenek a felperes intézkedéseivel szemben. A felperesnek sem az 1907/2006 rendelet, sem a 340/2008 rendelet nem biztosít hatáskört arra, hogy egyedi közigazgatási határozatainak – akár az európai, akár a nemzeti bíróságok előtt – peres úton szerezzen érvényt, illetve azokat ily módon „hajtsa végre”. A döntéshozatali hatáskörök felpereshez hasonló, Szerződésen kívüli szervekre történő átruházása tekintetében a Bíróság az 1958. évi Meroni ítélezési gyakorlatában kidolgozott egy mércezt, amely később „intézményi egyensúly” címszó alatt képezte elemzések tárgyát. E mérce szerint bármely hatáskör-átruházás csak „világosan meghatározott végrehajtási hatáskörökre” vonatkozhat, amelyek gyakorlása fölött az Európai Bizottságnak „teljes körű” felügyeletet kell gyakorolnia. A 340/2008 rendelet szövege (a 13. cikknek a 11. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdése) szerint azonban abból kellett kiindulni, hogy az e rendelet alapján kivetett díjak határidőn belüli befizetésének elmulasztása esetén – kizárólag – a díjköteles kérelem elutasítására van lehetőség. Ha a felperes nemzeti szintű keresetindítási joggal rendelkezne jogérvényesítés céljából, azzal további hatásköröket biztosítanának számára. Ezt azonban európai jogi szinten kellene megtenni.

- 9 A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) engedélyezte a felperes által az ítéletével szemben benyújtott fellebbezést.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 10 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a jelen ügyben perdöntő közjogi rendelkezések esetében az uniós jog, jelesen a 340/2008 rendelet rendelkezéseiről, különösen az utóbbi 13. cikkének (4) bekezdéséről van szó. A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) köteles kimeríteni a nemzeti eljárásjog lehetőségeit annak érdekében, hogy biztosítsa az Európai Unió jogának hatékony érvényesülését („*effet utile*”). Így az 1907/2006 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a felperes határozatai az Európai Unió Törvényszékéhez vagy a Bírósághoz benyújtott keresettel támadhatók meg. Az alapul szolgáló rendelkezések ellenben egyáltalán nem biztosítanak lehetőséget arra, hogy a felperes természetes vagy jogi személyekkel szemben keresetet indítson az Európai Unió Törvényszéke vagy a Bíróság előtt a nekik címzett határozatokból eredő kötelezettségük teljesítése iránt. Olyan hatáskörökkel sem rendelkezik, amelyek alapján végrehajthatná határozatait német jogi személyekkel szemben.
- 11 A lojális együttműködés EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében rögzített európai jogi elve megköveteli továbbá, hogy a nemzeti bíróságok tegyék lehetővé az Európai

Unió valamely ügynöksége számára az uniós jog alapján megállapított igazgatási díj végrehajtását. A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) ítélete sérti az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés európai jogi elvét. A felperes számára gyakorlatilag lehetetlen a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdésében biztosított jogok Németországban történő gyakorlása. Egy német hatóság igazgatási díjainak érvényesítésével kapcsolatos hasonló helyzetben a közigazgatási bíróságokhoz lehetne fordulni. A Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) feltevésével ellentétben a rendeletalkotó magától értetődően abból indul ki, hogy a felperes által a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díj érvényesítése tárgyában hozott határozatoknak a tagállamokban is érvényt lehet szerezni, szükség esetén a tagállami bíróságok bevonásával. Ellenkező esetben kizárólag az adott vállalkozás tisztességes voltától függne, hogy befizeti-e az igazgatási díjat. Az említett rendelkezés célja, nevezetesen a valótlán információk szolgáltatása elleni fellépés, nem valósítható meg ily módon. Ezenfelül hátrányos helyzetbe kerülnének azok a vállalkozások, amelyek jogkövető magatartást tanúsítanak, és befizetik a kivetett igazgatási díjat.

- 12 Az alperes lényegében arra hivatkozik, hogy a felperes által említett általános európai jogi elvekkel nem lehet visszaélni állítólagos joghézagoknak a hatáskörök egyértelmű megosztásával ellentétes módon és közvetve egyes gazdasági szereplők terhére történő megszüntetése érdekében. Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa tudatosan döntött úgy, hogy nem biztosítanak a felperes számára saját végrehajtási lehetőségeket az esetleges díjak tekintetében. Még ha abból indulnánk is ki, hogy a jelen jogvita joghézagot tárt fel, az európai jogalkotó feladata lenne, hogy a jövőre nézve megfelelő szabályozást fogadjon el és építsen be például az 1907/2006 rendeletbe vagy a 340/2008 rendeletbe. A felperesnek ezenfelül lehetősége van arra, hogy a befizetés elmulasztása esetén szankcionálja az esetleges jogsértéseket. Lehetősége lenne például arra, hogy csak akkor végezze el az anyagok kérelmezői által kért regisztrálását, ha a kérelmezők befizették az érintett díjakat. Ezenfelül, ha valamely vállalkozás a kis- vagy középvállalkozásként (KKV) történő besorolását kéri, az is elképzelhető lenne, hogy a felperes csak akkor végezze el ezt a besorolást, és hozza meg a megfelelően csökkentett díjat megállapító határozatot, ha elegendő bizonyíték benyújtására került sor. Közigazgatási gyakorlatának kialakítása révén a felperesnek lehetősége van hatékony módon érvényt szerezni díjmegállapítási határozatainak. A felperes következőképpen nem szorul a német közigazgatási bíróságok megfelelő közreműködésére.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 13 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szükségesek a másodfokú ítélet meghozatalához.
- 14 Az elsőfokú bíróságtól eltérően a kérdést előterjesztő bíróság abból indul ki, hogy a kereset nem utasítható el mint elfogadhatatlan azzal az indokkal, hogy a VwGO 40. §-a alapján nem áll nyitva a közigazgatási bírósági út.

- 15 Igaz ugyan, hogy mivel az európai bíróságok széles hatáskörökkel rendelkeznek a közhatalmi határozatok terén, a nemzeti közigazgatási bíróságok rendszerint nem rendelkeznek hatáskörrel. A jelen jogvita tárgyát azonban nem a felperes olyan jogi aktusa képezi, amellyel szemben az alperes az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset indítása révén vehetett volna igénybe jogvédelmet, hanem egy, a felperes által általános marasztalási kereset útján érvényesített fizetési igény, amelynek végrehajtásához a felperes okiratra kíván szert tenni az alperessel szemben.
- 16 Az uniós bíróságok hatáskörének a nemzeti bíróságok hatáskörétől való elhatárolását illetően a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a jelen ügyben az Európai Unió valamely olyan szerve közjogi követelésének érvényesítéséről van szó, amely – tárgyi hatáskörének keretei között – közhatalmi cselekményeket végezhet a Németországi Szövetségi Köztársaság területén. Ezen elhatárolást tehát az EUMSZ 274. cikk alapján kell elvégezni. E rendelkezés értelmében az olyan vitás ügyeket, amelyekben az Unió az egyik fél, nem lehet erre hivatkozva kizárni a tagállamok bíróságainak hatásköréből, kivéve ha ezt a hatáskört a Szerződések az Európai Unió Bíróságára ruházzák.
- 17 Az Európai Unió bíróságainak hatásköreit – amint arra a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) helyesen rámutatott – kimerítően felsorolják az EUMSZ 256. és azt követő cikkek.
- 18 A felperes hatáskörébe tartozó területen az 1907/2006 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése bír jelentőséggel. E rendelkezés szerint az EUMSZ 263. cikkel összhangban az Európai Unió Törvényszékéhez vagy Bíróságához többek között az Ügynökség határozatait megtámadó kereset nyújtható be. Ez a felperesnek a 340/2008 rendelet szerinti igazgatási díjat kiszabó határozataira is vonatkozik (lásd például: a Törvényszék 2018. március 7-i ítélete, T-855/16, juris). A jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan keresetek tekintetében viszont, amelyek tárgyát már kivetett díjak érvényesítése képezi, az EUMSZ 256. és azt követő cikkek, különösen többek között az EUMSZ 263. cikk nem tartalmazzak az Európai Unió Törvényszékének vagy Bíróságának hatáskörét megalapozó rendelkezést. Ha olyan uniós jogi rendelkezés hiányában visznek egy jogvitát az Európai Unió Bírósága elé, amely megfelelő hatáskört biztosítana az Európai Unió Bírósága számára, a Bíróság nem dönthet e jogvitában (lásd: az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 5-i végzése, T-295/05, juris, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 Mindezek alapján a kérdést előterjesztő bíróság abból indul ki, hogy a felperes érvényesítheti követelését egy német bíróság előtt. Egyébként alighanem a közigazgatási bírósági út is nyitva áll a VwGO 40. §-ának (1) bekezdése alapján, mert alighanem közjogi jogvitáról van szó. A tényállás és az abból eredő jogkövetkezmények szempontjából a jelen esetben az európai közjog, jelesül a 340/2008 rendelet az irányadó. Még ha nem lehet is igénybe venni a közigazgatási bírósági utat, a kereset akkor sem utasítható el ezért mint elfogadhatatlan, hanem a jogvitát ez esetben át kell tenni a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező polgári

bírósághoz a GVG (a bíróságok szervezetéről szóló törvény) 17a. §-ának (2) bekezdése alapján.

- 20 A marasztalási kereset elfogadhatósága mindazonáltal attól is függ, hogy a felperes rendelkezik-e az eljáráshoz fűződő szükséges érdekekkel.
- 21 Marasztalási kereset esetében általában nem áll fenn az eljáráshoz fűződő érdek, ha a hitelező már rendelkezik a kereseti követelésre vonatkozó végrehajtható okirattal, és az alapján könnyen kérhet végrehajtást az adóssal szemben. 2016. augusztus 9-i határozatával a felperes már hozott teljesítésre vonatkozó határozatot, amely jogerőssé válhat (lásd: a Törvényszék 2018. november 19-i végzése, T-494/17, juris, 63. pont).
- 22 Az eljáráshoz fűződő érdek fennállása ennél fogva attól függ, hogy a felperes a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díj kivetése tárgyában általa hozott jogerős határozattal már végrehajtható okirattal rendelkezik-e. Hogy ez a helyzet áll-e fenn, alapvetően attól függ, hogy az ilyen jellegű határozatok az EUMSZ 299. cikk első bekezdésének hatálya alá tartoznak-e. Az e tekintetben előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés a Bíróság általi tisztázásra szorul.
- 23 Az EUMSZ 299. cikk első bekezdése szerint a Tanács, a Bizottság vagy az Európai Központi Bank által elfogadott azon jogi aktusok, amelyek a jogalanyokra vagyoni kötelezettséget róznak, végrehajthatók. Az EUMSZ 299. cikk második bekezdésének első mondata szerint a végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárási szabályai vonatkoznak, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. Még ha az EUMSZ 299. cikk első bekezdése csak a Tanács, a Bizottság és az Európai Központi Bank által kibocsátott végrehajtható okiratok végrehajtására vonatkozik is, a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nem egyértelmű, hogy az Európai Unió más intézményeinek határozatai nem hajthatók végre. Így az Európai Unió Törvényszéke a 2012. március 8-i végzésében (T-573/10, 43. pont) megállapította, hogy az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) által egy gyógyszeripari vállalkozástól követelt összegeket részletesen megállapító számlán feltüntetett fizetési határidő elmulasztása többek között a fizetendő összeg végrehajthatóságával jár. Egy lengyel bíróság (a Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie [mokotóvi kerületi bíróság, Varsó, Lengyelország]) a C-392/20. sz. ügyben többek között azt a kérdést terjesztette a Bíróság elé, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 299. cikket, hogy az kizárólag a Tanács, a Bizottság, illetve az Európai Központi Bank (EKB) által hozott határozatokra alkalmazandó, vagy úgy, hogy az a felperes által a kiegészítő igazgatási díj kiszabása tárgyában hozott határozatokra is alkalmazandó. A kérdés azonban megválaszolatlan maradt, miután az eljárást okafogyottá válás miatt megszüntették. A Kokott főtanácsnok C-584/17. sz. ügyre vonatkozó 2019. november 7-i indítványában (juris, 40. pont) szereplő megállapításokból is kitűnik, hogy arra a kérdésre, hogy az európai ügynökségek egyedi közigazgatási határozatai az EUMSZ 299. cikk értelmében vett végrehajtható határozatok lehetnek-e, nem lehet a Verwaltungsgericht

(közigazgatási bíróság) által nyilvánvalóan feltételezett egyértelműséggel nemleges választ adni. A főtanácsnok az említett pontban kifejtette, hogy a fellebbező érve mindenekelőtt annak kérdését veti fel, hogy az a körülmény, hogy az EUMSZ 299. cikk csak a Tanács, a Bizottság és az EKB jogi aktusait említi, azt jelenti-e, hogy az Unió más intézményeinek és egyéb szerveinek jogi aktusai az elsődleges jog kifejezett rendelkezése – mint például az Európai Unió Bíróságának ítéleteit illetően az EUMSZ 280. cikkben foglalt rendelkezés – hiányában ténylegesen nem lehetnek végrehajthatók az EUMSZ 299. cikk értelmében, és amennyire megállapítható, a Bíróság még nem adott választ e kérdésre.

- 24 Ezenfelül abban az esetben, ha a felperes ilyen igazgatási díj kivétele tárgyában hozott határozatai nem minősülnek végrehajtható okiratnak, és ezért fennáll a marasztalási keresethez fűződő érdek, előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra is választ keres, hogy úgy kell-e értelmezni a 340/2008 rendelet 13. cikke (4) bekezdésének a rendelet 11. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben értelmezett harmadik albekezdését, hogy nem indítható az igazgatási díj befizetésére kötelezés iránti kereset.
- 25 A rendelet 13. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése szerint többek között a 11. cikk (3) bekezdésének rendelkezései megfelelően alkalmazandók. Ez utóbbi rendelkezés értelmében abban az esetben, ha a (díjak) befizetés(é)re nem kerül sor a (2) bekezdésben előírt határidőn belül, az Ügynökség póthatáridőt állapít meg a befizetésre. Amennyiben a befizetésre a póthatáridőn belül sem kerül sor, az Ügynökség elutasítja a kérelmet. A rendeletalkotó ennél fogva abból indul ki, hogy valamely természetes vagy jogi személynek a felperes általi regisztrálásra vagy valamely egyéb igazgatási vagy technikai szolgáltatás felperes általi nyújtására irányuló kérelme akkor is elutasítható, ha sor került a teljes díj és/vagy a 340/2008 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti igazgatási díj kivételére, azt azonban nem fizették be, és így a felperes követelheti a kérelmező általi előrefizetést annak érdekében, hogy az igazgatási díj befizetésére vonatkozó igény érvényesítését is biztosítsa. A 340/2008 rendelet ezenkívül – például az Európai Gyógyszerértékelő Ügynökségnek (EMA) fizetendő díjakról szóló, 1995. február 10-i 297/95 tanácsi rendelet 10. cikkének (3) bekezdésétől eltérően – nem tartalmaz arra való kifejezett utalást, hogy abban az esetben, ha a díj kifizetetlen marad az esedékessége napján, a felperes pert is indíthat. Az a körülmény, hogy a 340/2008 rendelet legalábbis kifejezetten nem biztosít keresetindítási lehetőséget a felperes számára, azt jelentheti, hogy az uniós jogalkotó kimerítő jelleggel szabályozta a díjak meg nem fizetésének következményeit (lásd: BayVGH [közigazgatási felsőbíróság, Bajorország, Németország], 2017. december 18-i ítélet, 20 BV 16.2024, juris, 20. pont). Arra a kérdésre azonban, hogy mindezzel tekintettel kizárt-e, hogy a felperes különösen már elvégzett regisztrálások vagy már nyújtott egyéb igazgatási vagy technikai szolgáltatások esetében marasztalási keresetet indítson az igazgatási díj befizetésének elmulasztása esetén, nem adható egyértelmű válasz, hanem e kérdés a Bíróság általi tisztázásra szorul.